COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 21.2.2023
COM(2023) 103 final

COMUNICARE A COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIU

Politica comună în domeniul pescuitului în prezent și în viitor: un pact privind pescuitul și oceanele pentru o gestionare a pescuitului sustenabilă, bazată pe date științifice, inovatoare și favorabilă incluziunii

{SWD(2023) 103 final}

COMUNICARE A COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIU

Politica comună în domeniul pescuitului în prezent și în viitor: un pact privind pescuitul și oceanele pentru o gestionare a pescuitului sustenabilă, bazată pe date științifice, inovatoare și favorabilă incluziunii

1. INTRODUCERE

Obiectivul politicii comune în domeniul pescuitului (PCP) este de a asigura sustenabilitatea pe termen lung a pescuitului și a acvaculturii, disponibilitatea resurselor alimentare și un nivel de trai echitabil pentru comunitățile din sectorul pescuitului și acvaculturii. Acest obiectiv include toate părțile implicate în întregul lanț valoric, pentru a păstra structura socioeconomică a comunităților costiere.

PCP a avut un rol de precursor al Pactului verde european[1] și al strategiilor sale conexe[2], datorită faptului că a combinat obiectivele de sustenabilitate ecologică, socială și economică. La rândul său, Pactul verde european a consolidat abordarea PCP, subliniind contribuția triplă pe care pescuitul și acvacultura au avut-o pentru economia și ocuparea forței de muncă în regiunile costiere, pentru securitatea alimentară în UE și pentru protecția mediului marin.

Mările noastre și biodiversitatea lor bogată de care depinde structura socioeconomică se confruntă, în prezent, cu numeroase provocări complexe. Mările se confruntă cu efectele activităților maritime, ale poluării (de exemplu, încărcarea cu nutrienți și contaminanții, deșeurile marine, inclusiv materialele plastice și microplasticele, zgomotul subacvatic etc.) și ale schimbărilor climatice (cum ar fi răspândirea speciilor alogene). PCP și sectorul pescuitului trebuie să își îndeplinească obiectivele, dar nu pot aborda singure aceste provocări. Este esențial să se abordeze impactul presiunilor antropogene, altele decât pescuitul, asupra mediului marin și, în egală măsură, să se faciliteze refacerea oceanelor sănătoase de care depind pescarii din UE și comunitățile costiere.

Astfel de acțiuni implică adoptarea unei abordări integrate care să fie coerentă cu alte domenii de politică, precum politicile în domeniul mediului, agriculturii și energiei. Punerea în aplicare a tuturor componentelor Pactului verde european, în special a Planului de acțiune intitulat „Către reducerea la zero a poluării aerului, apei și solului”[3], este esențială în acest sens. De exemplu, în Marea Baltică, eutrofizarea și poluarea au avut un impact grav asupra sustenabilității mediului marin, inclusiv a stocurilor de pește. Este evident că doar măsurile de gestionare a pescuitului nu sunt suficiente pentru a îmbunătăți situația. Prin urmare, părțile interesate din toate domeniile de politică și-au unit forțele pentru a aborda provocările

[1] Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor, Pactul verde european, COM(2019) 640 final.

[2] Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor - O Strategie „De la fermă la consumator” pentru un sistem alimentar echitabil, sănătos și ecologic, COM(2020) 381 final și Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor - Strategia UE privind biodiversitatea pentru 2030 - Readucerea naturii în viețile noastre, COM(2020) 380 final.

[3] Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor - Calea către o planetă sănătoasă pentru toți Plan de acțiune al UE: „Către reducerea la zero a poluării aerului, apei și solului”, COM(2021) 400 final.

comune, după cum o demonstrează semnarea declarației „Baltica noastră”[4]. În Marea Mediterană și în Marea Neagră, efectele negative ale poluării asupra mediului marin sunt deosebit de îngrijorătoare. În acest sens, Comisia Generală pentru Pescuit în Marea Mediterană (CGPM) va elabora o strategie regională de adaptare pentru a contracara efectele potențiale ale poluării, inclusiv ale poluării cu materiale plastice, ale zgomotului subacvatic, ale echipamentelor de pescuit abandonate, pierdute sau aruncate în alt mod, precum și ale nutrienţilor și contaminanților.

Scopul prezentei comunicări este de a raporta cu privire la funcționarea PCP, astfel cum se prevede la articolul 49 din Regulamentul privind PCP, și de a stabili o viziune și o traiectorie către un pescuit sustenabil și rezilient în viitor. Comunicarea completează planul de acțiune privind protejarea și refacerea ecosistemelor marine pentru un pescuit sustenabil și rezilient[5] (denumit în continuare „planul de acțiune pentru mediul marin”) și Comunicarea privind tranziția energetică a sectorului pescuitului și acvaculturii din UE[6] (denumită în continuare „inițiativa privind tranziția energetică”), care identifică și prioritizează acțiunile concrete necesare pentru abordarea provocărilor specifice legate de pescuit, mediu și climă. În plus, un raport specific oferă o evaluare cuprinzătoare a organizării comune a piețelor (OCP)[7].

Prezenta comunicare ar trebui interpretată împreună cu documentul de lucru însoțitor al serviciilor Comisiei, care oferă informații mai detaliate cu privire la stadiul actual al punerii în aplicare a PCP, pe baza unui amplu proces de consultare desfășurat începând din decembrie 2021, a mai multor studii, rezoluții ale Parlamentului European și contribuții din partea Consiliului și a statelor membre.

2. CAPACITAREA POPULAȚIEI DIN COMUNITĂȚILE DE PESCUIT ȘI ACVACULTURĂ

Pescuitul și acvacultura sunt profesii cu o lungă tradiție, adânc înrădăcinate în patrimoniul cultural european. Conform Raportului economic anual privind flota de pescuit a UE[8], în 2020, peste 124 630 de pescari erau angajați în activități de pescuit comercial în UE, reprezentând 82 272 de locuri de muncă în echivalent normă întreagă (ENI). Conform celui mai recent raport economic privind acvacultura în UE, în 2018, numărul de angajați și de ENI din sectorul acvaculturii din UE a fost estimat la 69 000 și, respectiv, 39 000[9]. Atât pescuitul, cât și acvacultura contribuie la asigurarea unei game diversificate de produse alimentare și

---

4 https://commission.europa.eu/system/files/2020-09/ministerial_declaration_our_baltic_conference.pdf.

5 Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor privind tranziția energetică a sectorului pescuitului și acvaculturii din UE, COM(2023) 102.

6 Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor privind tranziția energetică a sectorului pescuitului și acvaculturii din UE, COM(2023) 100.

7 Raport al Comisiei către Parlamentul European și Consiliu privind punerea în aplicare a Regulamentului privind OCP, COM(2023) 101.

8 Comisia Europeană, Centrul Comun de Cercetare, Comitetul științific, tehnic și economic pentru pescuit, Raportul economic anual pe 2022 privind flota de pescuit a UE (CSTEP 22-06), Virtanen, J.(editor), Guillen, J.(editor), Prellezo, R.(editor), Sabatella, E.(editor), Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene, 2022.

9 Comisia Europeană, Comitetul științific, tehnic și economic pentru pescuit (CSTEP) – Raportul economic pentru 2020 privind sectorul acvaculturii (CSTEP 20-12). EUR 28359 RO, Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene, Luxemburg, 2021.

oferă locuri de muncă în multe comunități costiere. Prin urmare, ar trebui să se acorde o atenție deosebită dimensiunii sociale a politicii.

Strategia „De la fermă la consumator” recunoaște legătura puternică dintre cetățeni sănătoși, societăți sănătoase și o planetă sănătoasă, precum și necesitatea de a asigura mijloacele de subzistență ale producătorilor agricoli primari pentru a trece cu succes la un sistem alimentar durabil la nivelul UE. Prin urmare, asigurarea de locuri de muncă sustenabile pentru pescari și producătorii din domeniul acvaculturii și pentru toți cei implicați în lanțul valoric depinde de utilizarea durabilă a resurselor acvatice. Este necesară o analiză integrată a dimensiunii sociale a pescuitului în UE, astfel încât datele privind ocuparea forței de muncă, genul, formarea profesională sau dependența oamenilor de activitățile de pescuit să poată fi luate în considerare mai eficient de către responsabilii de elaborarea politicilor atunci când propun măsuri de conservare în cadrul gestionării pescuitului.

Reînnoirea generațiilor este esențială dacă se dorește asigurarea unui viitor viabil pentru sectorul pescuitului, acvaculturii și prelucrării din UE și pentru comunitățile costiere. Totuși, acest lucru se poate întâmpla numai dacă sectorul este perceput ca atractiv, dacă se îmbunătățesc prin inovare condițiile de muncă dificile, dacă se protejează biodiversitatea mediului marin, menținându-l curat și sănătos, și dacă societățile noastre recunosc pescarii și producătorii din domeniul acvaculturii pentru profesionalismul și serviciile pe care le oferă. Pescuitul trebuie promovat ca o opțiune profesională atractivă, în care pescarii au rolul de „administratori ai mării”. Ar trebui, de asemenea, să se pună accentul pe șansa de a trăi un stil de viață în aer liber sau pe posibilitățile de creare a unor modalități de lucru inovatoare, cum ar fi combinarea producției cu vânzările directe sau cu turismul. În mod similar, este esențial să se consolideze și să se sporească recunoașterea rolului important pe care îl au femeile în întregul lanț valoric al peștelui și fructelor de mare din UE, de la crearea de prosperitate și de locuri de muncă până la utilizarea și conservarea durabilă a resurselor acvatice.

PCP oferă instrumente care pot contribui la creșterea atractivității sectorului pescuitului și acvaculturii atunci când vine vorba de alegerea profesiei. De exemplu, gestionarea sustenabilă a pescuitului asigură disponibilitatea pe termen lung a unor stocuri de pește sănătoase, ceea ce reprezintă o condiție prealabilă pentru stabilitatea întreprinderilor. PCP acordă, de asemenea, un rol important organizațiilor de producători, permițându-le acestora și membrilor lor să elaboreze acțiuni adaptate și să consolideze locul operatorilor în întregul lanț valoric. În plus, luarea în considerare a impactului socioeconomic în deciziile de gestionare permite un nivel de trai echitabil pentru cei care depind de activitățile de pescuit. Bugetul UE, în special Fondul european pentru afaceri maritime, pescuit și acvacultură (FEAMPA)[10] și dezvoltarea locală plasată sub responsabilitatea comunității (DLRC), oferă un sprijin financiar semnificativ[11] pentru îmbunătățirea siguranței și a condițiilor de muncă, dezvoltarea competențelor, schimbul de cunoștințe și sporirea rezilienței sectorului în ansamblu.

Alte politici ale UE joacă un rol important în menținerea atractivității sectorului și astfel în asigurarea unui viitor prosper pentru comunitățile europene din sectorul pescuitului și acvaculturii. Dincolo de PCP, legislația UE respectă standarde internaționale ambițioase privind siguranța și condițiile de muncă în sectorul pescuitului, inclusiv formarea echipajelor

[10] Regulamentul (UE) 2021/1139 al Parlamentului European și al Consiliului din 7 iulie 2021 de instituire a Fondului european pentru afaceri maritime, pescuit și acvacultură și de modificare a Regulamentului (UE) 2017/1004.

[11] 10 % din valoarea totală a alocării partajate din FEAMPA.

de pescuit[12], depunând eforturi de eradicare a sclaviei moderne, a pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat (INN) și promovând dezvoltarea standardelor sociale la nivel mondial. Aceste eforturi încurajează cooperarea internațională[13] și contribuie la condiții de concurență echitabile la nivel mondial și la o concurență loială cu țările din afara UE. Astfel de eforturi promovează, de asemenea, un nivel ridicat de ambiție pentru dezvoltarea durabilă a pieței pescuitului și a acvaculturii în cadrul acordurilor de liber schimb.

Toți actorii din domeniu contribuie la profitabilitatea și atractivitatea activităților de pescuit și acvacultură. Sectorul trebuie să utilizeze toate instrumentele disponibile pentru a aduce schimbări prin inovare, investiții, cooperare și diversificare. În special, îmbunătățirea competențelor prin învățare inițială și pe tot parcursul vieții, precum și prin formare, în conformitate cu obiectivele stabilite în contextul Anului european al competențelor[14], va contribui la sporirea eficienței și a rezilienței pescarilor și a acvicultorilor, precum și la reducerea riscurilor de accidente la care sunt expuși. Modernizarea sectorului și deschiderea acestuia către servicii sociale mai complexe sunt esențiale pentru creșterea atractivității acestuia, în special pentru tânăra generație.

Comisia:

- **va desfășura, în perioada cuprinsă între primăvara anului 2023 și vara anului 2024**, un **proiect de analiză prospectivă** participativă la nivelul UE **privind „Pescarii viitorului”**, pentru a anticipa rolul esențial al pescarilor în societate, dincolo de furnizarea de pește și fructe de mare de înaltă calitate, cu o amprentă de carbon relativ scăzută. Pe baza unor interviuri calitative pe teren, proiectul va identifica tendințele, oportunitățile și amenințările care determină atractivitatea sectorului pescuitului. În special, proiectul va aborda:
  - factorii și tendințele care influențează sustenabilitatea și profitabilitatea pe termen lung a sectorului pescuitului și bunăstarea comunităților de pescari (de exemplu, impactul schimbărilor climatice, declinul biodiversității și poluarea, tranziția verde și cea digitală, competențele, îmbătrânirea forței de muncă, evoluțiile pieței și ale comerțului);
  - identitatea și rolul pescarilor dincolo de activitatea lor principală, în special în ceea ce privește conservarea și refacerea mediului marin, turismul ecologic și dezvoltarea locală a zonelor costiere;
  - provocările și oportunitățile care rezultă din cooperarea și sinergiile dintre pescari și alte părți interesate din domeniul maritim, în special în ceea ce privește amenajarea spațiului maritim, utilizarea energiei din surse regenerabile, organizarea lanțului de aprovizionare cu pește și fructe de

[12] Adoptate sub egida Organizației Internaționale a Muncii (OIM) sau a Organizației Maritime Internaționale (OMI), de exemplu în temeiul Convenției privind standardele de pregătire a navigatorilor, brevetare/atestare și efectuare a serviciului de cart pentru personalul navelor de pescuit (Convenția STCW-F).

[13] Implicarea UE este esențială în cadrul Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE) și al Organizației Națiunilor Unite și al agențiilor sale specializate, inclusiv al Organizației Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură (FAO), în vederea coordonării procesului decizional ambițios în cadrul organizațiilor regionale de gestionare a pescuitului (ORGP) și la nivel regional internațional în Atlanticul de Nord-Est, inclusiv la nivel bilateral în cadrul acordurilor de parteneriat în domeniul pescuitului sustenabil și al altor acorduri bilaterale sau trilaterale încheiate cu țări din afara UE.

[14] Propunere de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind Anul european al competențelor 2023, COM(2022) 526 final.

mare, economia circulară și diversificarea în contextul mai larg al economiei albastre durabile.

Rezultatele proiectului vor contribui la elaborarea politicilor viitoare, precum și la dezvoltarea strategiei de afaceri a sectorului pescuitului;

- invită **statele membre** să utilizeze, **începând cu 2023**, **abordarea ascendentă** care să le permită comunităților locale de pescari să abordeze provocările și nevoile sociale **prin dezvoltarea locală plasată sub responsabilitatea comunității**, în cadrul programelor FEAMPA 2021-2027;

- solicită **comunității științifice**, în special Comitetului științific, tehnic și economic pentru pescuit (CSTEP), să dezvolte în continuare **indicatori sociali** care să fie utilizați în analiza rapoartelor socioeconomice. O astfel de analiză va contribui la viitoarele propuneri de măsuri de gestionare și conservare a pescuitului, precum și la îmbunătățirea evaluării impactului social și asupra ocupării forței de muncă al unor astfel de măsuri, facilitând, de asemenea, identificarea modalităților de programare a resurselor și a investițiilor necesare pentru a promova atractivitatea sectorului.

- **va analiza posibilitatea de a propune, după adoptarea Convenției internaționale privind standardele de pregătire a navigatorilor, brevetare/atestare și efectuare a serviciului de cart pentru personalul navelor de pescuit (STCW-F)**, o **directivă care să asigure transpunerea corectă a acesteia** în ordinea juridică a Uniunii și va sprijini statele membre să accelereze ratificarea convențiilor Organizației Internaționale a Muncii (OIM) și ale Organizației Maritime Internaționale (OMI).

3. CONTRIBUȚIA LA PROTEJAREA PLANETEI

Prin PCP, UE a instituit un cadru legislativ stabil pentru gestionarea pescuitului. În ultimii 50 de ani, acest cadru a constituit baza pentru elaborarea unor standarde înalte pentru conservarea și gestionarea resurselor marine vii, precum și pentru contribuția la protecția mediului marin.

PCP stabilește obiective clare pentru gestionarea sustenabilă a stocurilor de pește. Procesul de luare a deciziilor în cadrul PCP se bazează pe avize științifice solide și recunoscute la nivel internațional, colectând o gamă largă de date și oferind capacități de modelare mai bune care să contribuie la propunerile privind posibilitățile de pescuit. Gestionarea flotei asigură un echilibru pe termen lung între capacitatea de pescuit și posibilitățile de pescuit. Statele membre și părțile interesate sunt implicate îndeaproape în gestionarea pescuitului, procesul de luare a deciziilor fiind bazat pe considerente regionale și caracteristici specifice. Politica este consolidată de un sistem solid de control, inspecție și aplicare a legii, care include combaterea activităților de pescuit INN prin Regulamentul privind controlul[15] și Regulamentul privind

[15] Regulamentul (CE) nr. 1224/2009 al Consiliului din 20 noiembrie 2009 de stabilire a unui sistem comunitar de control pentru asigurarea respectării normelor politicii comune în domeniul pescuitului, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 847/96, (CE) nr. 2371/2002, (CE) nr. 811/2004, (CE) nr. 768/2005, (CE) nr. 2115/2005, (CE) nr. 2166/2005, (CE) nr. 388/2006, (CE) nr. 509/2007, (CE) nr. 676/2007, (CE) nr. 1098/2007, (CE) nr. 1300/2008, (CE) nr. 1342/2008 și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 2847/93, (CE) nr. 1627/94 și (CE) nr. 1966/2006.

pescuitul INN[16], iar FEAMPA încurajează și sprijină financiar realizarea obiectivelor de politică.

După un deceniu de punere în aplicare a PCP reformate, constatăm progrese concrete în direcția unui pescuit mai sustenabil. Pescarii, societatea civilă și statele membre au contribuit la refacerea multor stocuri de pește critice, cum ar fi merluciul din Marea Iberică și Oceanul Atlantic și bibanul-de-mare, și au ajutat la stoparea declinului stocurilor din Marea Mediterană și Marea Neagră. În același timp, sunt necesare mai multe progrese și un nivel mai ridicat de ambiție pentru a atinge pe deplin obiectivele PCP în materie de sustenabilitate ecologică.

Protejarea ecosistemelor și a resurselor marine

Activitățile de pescuit continuă să afecteze negativ ecosistemele marine, în special prin perturbarea fundului mării, capturile accidentale de specii sensibile și efectele asupra rețelelor trofice marine. Aceste efecte, care sunt abordate în detaliu în planul de acțiune pentru mediul marin, sunt combinate cu cele ale schimbărilor climatice și ale altor presiuni exercitate de activitățile antropogene. În același timp, starea precară a ecosistemelor marine reprezintă, de asemenea, o amenințare directă la adresa sustenabilității resurselor piscicole și a acvaculturii și a activităților economice conexe, precum și la adresa bunăstării comunităților dependente de acestea.

Schimbările survenite în starea ecosistemelor afectează productivitatea pe termen scurt, mediu și lung a stocurilor de pește și sporesc șocurile pe termen scurt, cum ar fi valurile de căldură oceanică, acidificarea oceanelor, problemele de reproducere, proliferarea algelor toxice, paraziții sau lipsa oxigenului. Aceste schimbări și șocuri pot cauza declinul stocurilor de pește sau le pot forța să migreze în apele nordice, mai adânci și mai reci, adesea pe teritorii din afara UE. Poluarea cu materiale plastice, microplastice și alte tipuri de poluare cauzată de activitățile antropogene pe mare și pe uscat (de exemplu, agricultură, pescuit, industrie, transport maritim, ape reziduale) are, de asemenea, un impact negativ asupra ecosistemelor marine și, prin urmare, asupra activităților de pescuit și acvacultură. Efectele combinate ale acestor provocări sunt de o amploare fără precedent. Din cauza incertitudinilor generate de condițiile climatice viitoare și având în vedere necesitatea unor cercetări suplimentare, evaluarea și înțelegerea deplină a acestor efecte este dificilă, ceea ce nu face decât să agraveze situația.

Pe lângă abordarea presiunilor care nu sunt legate de pescuit asupra mediului marin, este necesară punerea în aplicare deplină și fermă a PCP pentru a soluționa în mod eficace aceste provocări, în special prin consolidarea colectării de date și de dovezi științifice, prin continuarea eforturilor pentru un proces de luare a deciziilor bazat pe dovezi și prin asigurarea unui control și a unei puneri în aplicare coerente și eficiente. În plus, astfel cum se reflectă în planul de acțiune pentru mediul marin, o astfel de abordare implică prioritizarea celor mai relevante acțiuni pentru reducerea impactului pescuitului asupra mediului marin. O atenție deosebită trebuie să se acorde următoarelor aspecte:

[16] Regulamentul (CE) nr. 1005/2008 al Consiliului din 29 septembrie 2008 de instituire a unui sistem comunitar pentru prevenirea, descurajarea și eliminarea pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat, de modificare a Regulamentelor (CEE) nr. 2847/93, (CE) nr. 1936/2001 și (CE) nr. 601/2004 și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 1093/94 și (CE) nr. 1447/1999.

- Atingerea „capturii maxime durabile”

În conformitate cu principiul „capturii maxime durabile” (MSY[17]), PCP a adoptat un obiectiv operațional, măsurabil și bazat pe dovezi științifice pentru gestionarea pescuitului. Refacerea stocurilor la niveluri de MSY și la niveluri superioare poate reduce impactul negativ asupra ecosistemelor marine, poate crește profitabilitatea flotei și poate reduce emisiile de carbon ale flotelor de pescuit. De asemenea, UE s-a angajat să respecte nivelurile de MSY în cadrul acordurilor internaționale, cum ar fi obiectivele de dezvoltare durabilă ale ONU. În zonele în care principiul MSY a fost pus în aplicare, stocurile s-au refăcut, iar capturile și veniturile au crescut, în timp ce impactul negativ asupra mediului marin a scăzut. În ultimii ani, tot mai multe stocuri au atins niveluri sustenabile, înregistrându-se rezultate deosebit de bune în Atlanticul de Nord-Est. Cu toate acestea, sunt necesare eforturi suplimentare. În Marea Mediterană, situația este încă îngrijorătoare, iar îmbunătățirile sunt prea lente, în timp ce în Marea Baltică s-a înregistrat o inversare a îmbunătățirilor recente, din cauza altor presiuni asupra mediului și a ecosistemelor marine[18]. Este esențial să se continue și să se accelereze activitatea de refacere și menținere a stocurilor de pește peste nivelurile MSY.

- Consolidarea abordării ecosistemice prin dovezi științifice mai adecvate

Abordarea provocărilor de mediu cu care se confruntă ecosistemele marine, pescuitul și acvacultura începe cu activitatea comunității științifice. Știința le permite factorilor de decizie să ia decizii în cunoștință de cauză și să pună pe deplin în aplicare abordarea ecosistemică a gestionării pescuitului și acvaculturii, unul dintre principiile-cheie ale PCP. Aceasta înseamnă luarea în considerare a diferitelor sisteme de gestionare a utilizării resurselor naturale și a mediului marin, precum și a diferitelor tipuri de impact antropogen asupra acestora și, viceversa, a impactului stării resurselor naturale asupra sectorului pescuitului.

Pentru a asigura sustenabilitatea pe termen lung a utilizării resurselor marine, inclusiv din punct de vedere socioeconomic, avizele științifice pe care se bazează deciziile de gestionare trebuie să reflecte complexitatea deplină a ecosistemelor marine[19], precum și impactul cumulat al presiunilor și al măsurilor de atenuare. Prin urmare, este necesar să se continue eforturile de îmbunătățire a cunoștințelor și a datelor, astfel încât avizele științifice să poată lua în considerare întregul context al ecosistemelor marine. Acest lucru va contribui la reflecțiile cu privire la oportunitatea creșterii numărului de stocuri gestionate în cadrul cotelor multianuale.

Îmbunătățirea colectării datelor consolidează în mod constant baza de date a politicii[20]. Consiliul Internațional pentru Explorarea Apelor Maritime (ICES) a luat deja în considerare aspectele ecosistemice în avizele sale științifice. De exemplu, oferă imagini de ansamblu asupra ecosistemului[21] pentru fiecare ecoregiune[22].

---

17 Prin MSY se înțelege cea mai mare producție echilibrată teoretică care poate fi extrasă în mod continuu în medie dintr-un stoc în condițiile de mediu existente în medie, fără a afecta în mod semnificativ procesul de reproducție [articolul 4 alineatul (1) punctul 7 din Regulamentul privind PCP].

18 Comunicare a Comisiei către Parlamentul European și Consiliu intitulată „Către un pescuit mai durabil în UE: situația actuală și orientări pentru 2023”, COM(2022) 253 final.

19 Cu interacțiuni între diferite specii și procese ecosistemice și cu o varietate de presiuni din partea diferitelor activități antropogene.

20 CSTEP 22-07 – Eval 2021 ARs DCF and data transmission.pdf – Cadrul pentru colectarea datelor – Comisia Europeană (europa.eu).

21 https://www.ices.dk/advice/ESD/Pages/Ecosystem-overviews.aspx.

- Controlul și punerea în aplicare eficace a pescuitului comercial și recreativ

Pentru a atinge obiectivele de sustenabilitate ale PCP, este important să se țină seama de impactul tuturor activităților, atât comerciale, cât și recreative, și să se asigure un control și o punere în aplicare eficace de către statele membre. Regulamentul privind controlul stabilește norme detaliate, în special pentru flotele comerciale. Acest lucru este mai puțin valabil pentru pescuitul recreativ.

PCP se referă la pescuitul recreativ care „poate avea un impact semnificativ asupra resurselor piscicole" și subliniază necesitatea ca statele membre „să se asigure că acesta se desfășoară într-un mod compatibil cu obiectivele PCP"[23]. Gestionarea pescuitului recreativ necesită o imagine completă a impactului pe care o astfel de activitate îl are asupra populațiilor de pești și a ecosistemelor. De asemenea, Comisia trebuie să ia în considerare natura specifică a acestor activități de pescuit și să țină seama de alte acte legislative ale UE aplicabile acestor activități.

Colectarea de date fiabile și uniforme rămâne o provocare majoră, ceea ce face dificilă evaluarea de către Comisie a impactului pescuitului recreativ asupra anumitor stocuri și elaborarea de măsuri adecvate. Propunerea Comisiei[24] de revizuire a Regulamentului privind controlul, în curs de negociere cu colegiuitorii, introduce o cerință generală de monitorizare a numărului de pescari de agrement printr-un sistem de acordare de licențe sau de înregistrare, precum și cerința privind un sistem de colectare a datelor sau de înregistrare a capturilor pentru toate capturile rezultate în urma pescuitului recreativ, astfel încât să se îmbunătățească controlul și monitorizarea.

- Inovare și finanțare

În rândul pescarilor există deja o gamă largă de proiecte și abordări inovatoare pentru reducerea poluării și a emisiilor de gaze cu efect de seră și pentru combaterea impactului schimbărilor climatice. Unii se concentrează pe testarea și utilizarea pe teren a soluțiilor inovatoare, cum ar fi componente ale uneltelor de pescuit, plase și frânghii biodegradabile, pe colectarea deșeurilor marine[25] sau pe activități de prevenire a poluării. De asemenea, UE a introdus reglementări menite să îmbunătățească proiectarea circulară și monitorizarea

---

22 ICES utilizează ecoregiunile ca unități spațiale pentru a sintetiza dovezile pentru abordarea ecosistemică. Ecoregiunile ICES se bazează pe caracteristici biogeografice și oceanografice și pe diviziunile politice, sociale, economice și de gestionare existente. Acestea sunt elaborate printr-un proces iterativ de consultări între oamenii de știință și părțile interesate, condus de Comitetul consultativ al ICES.

23 Considerentul 3 din Regulamentul privind PCP.

24 Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1224/2009 al Consiliului și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 768/2005, (CE) nr. 1967/2006, (CE) nr. 1005/2008 ale Consiliului și a Regulamentului (UE) 2016/1139 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește controlul pescuitului, COM(2018) 368 final.

25 De exemplu, proiectul privind „pescuitul de deșeuri", care este un exemplu bun al unei contribuții mai generale pe care pescarii o pot avea la realizarea unui mediu marin mai sănătos, în plus față de activitățile lor tradiționale de pescuit. Astfel, pescarii pot să colecteze și să elimine mai simplu și în siguranță deșeurile, inclusiv deșeurile capturate în plase în timpul operațiunilor normale de pescuit, atunci când ajung în porturi.

uneltelor de pescuit[26], cu scopul de a încuraja reutilizarea și a facilita reciclarea acestora, și colaborează cu organizațiile de standardizare în vederea punerii în aplicare.

Va fi important în egală măsură să se dezvolte nave de pescuit mult mai eficiente din punct de vedere energetic și adecvate pentru îndeplinirea obligației de neutralitate energetică și tehnici de pescuit care să limiteze daunele aduse biodiversității marine, precum și să se asigure, în general, că activitățile de pescuit au un impact limitat asupra ecosistemelor marine și nu exacerbează schimbările climatice. Acest lucru va permite ecosistemelor să facă față mai bine efectelor schimbărilor climatice.

- Creșterea gradului de coerență a politicilor

Este necesară o mai mare coerență între punerea în aplicare a PCP și a legislației UE privind protecția mediului, în special Directiva-cadru „Strategia pentru mediul marin”[27], Directiva Păsări[28] și Directiva Habitate[29]. La un nivel mai general, aceasta include obiectivele și rezultatele Strategiei UE privind biodiversitatea pentru 2030 și ale Strategiei „De la fermă la consumator”.

Strategia privind biodiversitatea include angajamente importante de a proteja în mod eficace 30 % din zona maritimă a UE și de a proteja cu strictețe o treime din zona respectivă, pentru a reface ecosistemele marine în beneficiul oamenilor și al climei și pentru a proteja în continuare speciile și habitatele sensibile. Întrucât este unul dintre rezultatele Strategiei privind biodiversitatea, planul de acțiune pentru mediul marin urmărește să ofere un cadru pentru punerea în aplicare a acestor angajamente, propunând acțiuni pentru a spori sinergiile dintre politicile în domeniul pescuitului și cele în domeniul mediului, consolidând astfel contribuția PCP la obiectivele de mediu ale UE. În plus, obiectivul strategiei „De la fermă la consumator” este de a asigura un impact neutru sau pozitiv asupra mediului în toate sectoarele implicate în sistemul alimentar, solicitând o accelerare a tranziției către o producție durabilă de pește și fructe de mare.

Coerența este necesară și între dimensiunea externă a PCP și politica internațională de mediu, de exemplu în cadrul organizațiilor regionale de gestionare a pescuitului (ORGP), al convențiilor maritime regionale sau al acordurilor de parteneriat în domeniul pescuitului sustenabil (APPS).

---

[26] Directiva (UE) 2019/883 a Parlamentului European și a Consiliului din 17 aprilie 2019 privind instalațiile portuare de preluare pentru predarea deșeurilor provenite de la nave, de modificare a Directivei 2010/65/UE și de abrogare a Directivei 2000/59/CE (Text cu relevanță pentru SEE) și Decizia de punere în aplicare (UE) 2021/958 a Comisiei din 31 mai 2021 de stabilire a formatului pentru raportarea datelor și informațiilor privind echipamentele de pescuit introduse pe piață și deșeurile provenite de la echipamentele de pescuit colectate în statele membre, și a formatului raportului privind verificarea calității în conformitate cu articolul 13 alineatul (1) litera (d) și cu articolul 13 alineatul (2) din Directiva (UE) 2019/904 a Parlamentului European și a Consiliului.

[27] Directiva 2008/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 2008 de instituire a unui cadru de acțiune comunitară în domeniul politicii privind mediul marin (Directiva-cadru „Strategia pentru mediul marin”).

[28] Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice.

[29] Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică.

Comisia:

- invită **statele membre** să pună în aplicare pe deplin și de urgență măsurile prezentate în **planul de acțiune pentru mediul marin**;

- invită **statele membre** să își concentreze eforturile pe asigurarea **atingerii obiectivului MSY în toate bazinele maritime** în cadrul discuțiilor privind posibilitățile de pescuit pentru 2024;

- **își va** concentra eforturile **în 2023 și 2024** pe **elaborarea de avize științifice în sprijinul abordării ecosistemice** a gestionării pescuitului în UE, prin coordonarea dialogului cu **comunitatea științifică și cu părțile interesate**;

- invită **statele membre** să asigure punerea în aplicare deplină și rapidă a **Directivei privind materialele plastice de unică folosință;**

- încurajează **pescarii**, în calitatea lor de „administratori ai mării", să continue să se implice în colectarea deșeurilor marine și în utilizarea de componente biodegradabile ale uneltelor de pescuit, fiind sprijiniți prin cursuri de formare și surse de finanțare disponibile;

- va publica până în 2024 **patru documente de orientare** în cadrul punerii în aplicare a comunicării Comisiei intitulate **„Orientări strategice pentru o acvacultură mai sustenabilă și mai competitivă în UE pentru perioada 2021-2030"**[30]. Acestea vor sprijini sectorul să progreseze în următoarele domenii: (i) bune practici administrative și de reglementare, (ii) accesul la spațiu, (iv) performanța de mediu și (iv) atenuarea schimbărilor climatice.

Creșterea selectivității uneltelor de pescuit și punerea în aplicare a obligației de debarcare

Capturile neintenționate contribuie la declinul resurselor marine. Ca stimulent economic pentru accelerarea tranziției către o mai mare selectivitate, UE a introdus în 2013 „obligația de debarcare", care impune ca toate capturile, inclusiv capturile neintenționate, să fie debarcate. Obligația de debarcare a intrat pe deplin în vigoare în 2019. Scopul său este de a reduce și, dacă este posibil, de a elimina capturile aruncate înapoi în mare. Capturile aruncate înapoi în mare constituie nu numai o risipă substanțială de resurse, ci afectează și exploatarea durabilă a resurselor biologice marine și a ecosistemelor marine, precum și viabilitatea financiară a activităților de pescuit.

În 2009, înainte de reforma PCP din 2013, s-a estimat că, în zonele de pescuit europene, 1,7 milioane de tone (din toate speciile) au fost aruncate înapoi în mare anual, ceea ce reprezintă 23 % din capturile totale. Acest lucru are un impact negativ grav asupra mediului, atât asupra speciilor vizate, cât și asupra capturilor accidentale nevizate. Conform avizelor științifice[31], nivelurile capturilor neintenționate rămân ridicate în cadrul multor activități de pescuit mixt

[30] Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European Și Comitetul Regiunilor - Orientări strategice pentru o acvacultură mai sustenabilă și mai competitivă în UE pentru perioada 2021-2030, COM(2021) 0236 final.

[31] CSTEP PLEN 22-01.

de specii demersale în apele UE (între 20-30 % în Marea Nordului în sens larg, în Marea Celtică și în Golful Biscaya și în Peninsula Iberică). Cu toate acestea, ratele capturilor aruncate înapoi în mare diferă foarte mult în funcție de activitățile de pescuit (vizate) și de flota de pescuit, în timp ce aruncarea nedocumentată a capturilor înapoi în mare continuă să aibă un impact negativ asupra colectării datelor.

Constatările auditurilor inițiate de Comisie în 2020[32] indică faptul că statele membre auditate nu au adoptat măsurile necesare pentru a asigura controlul și aplicarea eficace a obligației de debarcare. Instrumentele tradiționale de control (cum ar fi inspecțiile pe mare și inspecțiile portuare/la licitație ale debarcărilor/jurnalelor de bord) sunt inadecvate, deoarece oferă doar o imagine foarte limitată în ceea ce privește conformitatea la momentul monitorizării.

În propunerea sa de revizuire a sistemului de control al pescuitului[33], Comisia sprijină utilizarea instrumentelor moderne de control. Comisia va continua să colaboreze cu colegiuitorii pentru a ajunge la un acord ambițios cu privire la această legislație importantă. Ca urmare a faptului că nu au fost dezvoltate și utilizate cele mai eficiente mijloace de control și de punere în aplicare, cum ar fi monitorizarea electronică la distanță (REM) și alte instrumente moderne de control, există indicii ale unei neconformități pe scară largă și ale aruncării ilegale și nedocumentate a capturilor înapoi în mare[34]. Acest lucru reprezintă un risc semnificativ – în cazul în care datele raportate nu reflectă capturile efective, calitatea avizelor științifice este grav compromisă.

Comisia recunoaște dificultățile structurale existente în ceea ce privește punerea în aplicare a obligației de debarcare. Cu toate acestea, în pofida eforturilor continue și a colaborării dintre toate părțile interesate în vederea îmbunătățirii situației, deficiențele menționate trebuie să fie abordate. Cauzele care au condus la introducerea obligației de debarcare în 2013 rămân pe deplin valabile, iar principiile acesteia, în special în ceea ce privește evitarea risipei de resurse prețioase, sunt mai importante ca niciodată.

Statele membre și comunitatea științifică trebuie să depună mai multe eforturi pentru a colecta datele corecte care să le permită să analizeze provocările legate de punerea în aplicare a obligației de debarcare. În același timp, beneficiile unei politici prin intermediul căreia se evită aruncarea capturilor înapoi în mare și capturile neintenționate trebuie să fie expuse mai clar pescarilor. În plus, pescarii știu cel mai bine momentul și locurile în care să pescuiască, evitând totodată capturile neintenționate. Prin urmare, este esențial să li se încredințeze pescarilor utilizarea unor metode de pescuit selectiv și să se valorifice eforturile acestora de îmbunătățire a conservării. Pescarii ar trebui să își demonstreze angajamentul prin asigurarea transparenței depline a operațiunilor de la bord, prin raportarea corectă a capturilor lor și prin obținerea de rezultate în ceea ce privește selectivitatea.

---

[32] Pentru Franța și Spania, a se consulta https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/ro/inf_21_4681. Pentru Irlanda, Belgia și Țările de Jos, a se consulta https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/ro/inf_21_5342.

[33] Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1224/2009 al Consiliului și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 768/2005, (CE) nr. 1967/2006, (CE) nr. 1005/2008 ale Consiliului și a Regulamentului (UE) 2016/1139 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește controlul pescuitului COM(2018) 368 final.

[34] https://www.efca.europa.eu/en/content/compliance-evaluation; https://cinea.ec.europa.eu/publications/synthesis-landing-obligation-measures-and-discard-rates_en; https://cinea.ec.europa.eu/publications/synthesis-landing-obligation-measures-and-discard-rates-mediterranean-and-black-sea_en.

PCP vizează creșterea selectivității uneltelor de pescuit, astfel încât să se evite de la bun început capturile neintenționate. Datorită eforturilor pescarilor și ale statelor membre[35], s-au înregistrat progrese în dezvoltarea unor unelte inovatoare și mai selective. Cu toate acestea, la patru ani de la intrarea deplină în vigoare a obligației de debarcare, este necesar să se realizeze progrese mai mari.

Astfel cum se subliniază în planul de acțiune pentru mediul marin, ar trebui să se extindă utilizarea și adoptarea efective, în practică, a acestor noi unelte și a tehnicilor de pescuit de ultimă generație. Statele membre ar trebui să îmbunătățească utilizarea sprijinului FEAMPA specific în acest scop. În plus, acestea ar trebui să promoveze utilizarea pe scară mai largă a noilor tehnologii pentru colectarea datelor și optimizarea pescuitului pentru a reduce la minimum capturile neintenționate de către pescari.

Comisia:

- invită **statele membre, comunitatea științifică, consiliile consultative și organizațiile de producători** să furnizeze Comisiei, **până în primăvara anului 2024,** datele esențiale care ar fi necesare pentru evaluarea obligației de debarcare. Comisia va oferi orientări în acest sens.

- odată ce se stabilește scenariul de referință pentru o astfel de evaluare și se colectează date suficient de fiabile, **până în toamna anului 2024,** va elabora termenii de referință pentru o astfel de evaluare a obligației de debarcare pentru a informa mai bine responsabilii de elaborarea politicilor cu privire la eficacitatea, eficiența, coerența, relevanța și valoarea adăugată europeană ale măsurilor în vigoare.

4. ÎMBUNĂTĂȚIREA GUVERNANȚEI PCP

PCP se bazează pe principiul bunei guvernanțe. În acest sens, abordarea regională introdusă de reforma din 2013 permite statelor membre să coopereze în cadrul grupurilor regionale și să elaboreze măsuri de conservare regionale prin recomandări comune. În plus, PCP consolidează cooperarea părților interesate prin implicarea consiliilor consultative. Acestea prezintă recomandări Comisiei, statelor membre și grupurilor regionale și oferă părților interesate informații care sprijină dezvoltarea măsurilor de conservare și gestionare.

În etapa de început, grupurile regionale s-au axat în principal pe constituirea consiliilor consultative și pe punerea în aplicare a obligației de debarcare. Lucrările privind măsurile de conservare prevăzute la articolul 11 din Regulamentul privind PCP[36], necesare pentru a asigura respectarea obligațiilor care decurg din legislația UE în domeniul mediului și din Regulamentul privind conservarea resurselor piscicole și protecția ecosistemelor marine prin

[35] Comunicare a Comisiei către Parlamentul European și Consiliu intitulată „Către un pescuit mai durabil în UE: situația actuală și orientări pentru 2023.” COM(2022) 253 final.

[36] Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind politica comună în domeniul pescuitului, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1954/2003 și (CE) nr. 1224/2009 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 2371/2002 și (CE) nr. 639/2004 ale Consiliului și a Deciziei 2004/585/CE a Consiliului.

măsuri tehnice[37], au început să se accelereze abia în 2021. Acestea a progresat într-un ritm foarte inegal în diferitele bazine maritime.

Astfel cum se subliniază în planul de acțiune pentru mediul marin, statele membre trebuie să își reînnoiască angajamentul de a spori eficiența, viteza și nivelul de ambiție al activităților regionalizate, în special în ceea ce privește punerea în aplicare a legislației de mediu în temeiul articolului 11 din PCP. În acest scop, statele membre ar trebui să soluționeze problema lipsei de resurse suficiente pentru activitatea din cadrul grupurilor regionale, să sporească și mai mult implicarea părților interesate și să consolideze baza științifică. Comisia va analiza progresele înregistrate în punerea în aplicare a planului de acțiune pentru mediul marin, în evaluarea sa la jumătatea perioadei a Strategiei privind biodiversitatea, în prima jumătate a anului 2024, și, în funcție de evaluarea progreselor înregistrate și în conformitate cu dreptul său de inițiativă legislativă, va analiza dacă sunt necesare măsuri suplimentare, inclusiv măsuri legislative.

Comisia:

- invită **statele membre** ca, începând din **2023**, să pună în aplicare pe deplin acțiunile de guvernanță stabilite în planul de acțiune pentru mediul marin;

- invită **grupurile regionale din domeniul pescuitului din statele membre** ca, începând din **2023**, să implice mai mult părțile interesate, în special consiliile consultative, în organizațiile regionale, pentru a asigura implicarea atât a autorităților din domeniul pescuitului, cât și a autorităților de mediu;

- invită **statele membre ca,** începând cu **2023**, să aloce resurse adecvate pentru activitatea din cadrul grupurilor regionale.

Buna guvernanță se bazează, de asemenea, pe o mai mare transparență. Articolul 17 din PCP impune în mod clar statelor membre ca, atunci când repartizează posibilități de pescuit, să utilizeze criterii transparente și obiective, inclusiv criterii de mediu, sociale și economice. Părțile interesate trebuie să dispună de informații clare cu privire la modul în care statele membre repartizează posibilitățile de pescuit și gestionează capacitatea flotei de pescuit la nivel național. Prin urmare, Comisia va colabora cu organismele științifice și cu statele membre pentru a evalua în continuare și a asigura transparența acestor criterii și conformitatea lor cu dispozițiile PCP și pentru a încuraja aplicarea unor criterii care pot promova practicile sustenabile de pescuit și pot sprijini pescarii care practică pescuitul la scară mică și pescuitul costier, care reprezintă aproape 75 % din totalul navelor de pescuit înregistrate în UE și aproape jumătate din totalul locurilor de muncă din sectorul pescuitului.

Deși Observatorul Pieței Europene pentru produse provenite din pescuit și din acvacultură (EUMOFA)[38] asigură deja transparența pe piața produselor pescărești și de acvacultură, este

[37] Regulamentul (UE) 2019/1241 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 privind conservarea resurselor piscicole și protecția ecosistemelor marine prin măsuri tehnice, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1967/2006 și (CE) nr. 1224/2009 ale Consiliului și a Regulamentelor (UE) nr. 1380/2013, (UE) 2016/1139, (UE) 2018/973, (UE) 2019/472 și (UE) 2019/1022 ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 894/97, (CE) nr. 850/98, (CE) nr. 2549/2000, (CE) nr. 254/2002, (CE) nr. 812/2004 și (CE) nr. 2187/2005 ale Consiliului.

[38] https://www.eumofa.eu/.

nevoie, de asemenea, de un nivel mai ridicat de transparență pentru a-i ajuta pe consumatori să facă alegeri în cunoștință de cauză. După cum s-a anunțat în Strategia „De la fermă la consumator", este important să se continue lucrările la inițiativa privind un sistem alimentar durabil pe care Comisia intenționează să o propună în 2023 pentru o abordare armonizată la nivelul UE a producției alimentare durabile.

În cele din urmă, buna guvernanță în domeniul pescuitului și acvaculturii necesită un acces clar, stabil și echitabil la spațiul maritim, ținând seama de concurența tot mai mare pentru utilizarea acestuia între sectoarele economice. Directiva de stabilire a unui cadru pentru amenajarea spațiului maritim[39] stabilește cadrul pentru reducerea conflictelor din spațiul maritim și pentru promovarea sinergiilor între diferitele activități maritime. În plus, prin creșterea predictibilității, a transparenței și a securității juridice, directiva încurajează investițiile.

Statele membre ar trebui să se bazeze pe această directivă pentru a îmbunătăți coordonarea dintre procesele de gestionare a pescuitului și de amenajare a spațiului maritim. În plus, utilizarea sporită a mărilor în alte scopuri decât pescuitul, cum ar fi zonele marine protejate (ZMP) sau energia din surse regenerabile, necesită o aliniere regională mai mare în ceea ce privește amenajarea spațiului maritim, dincolo de nivelul statelor membre.

Comisia:

- **va solicita Comitetului științific, tehnic și economic pentru pescuit (CSTEP) să analizeze, în 2023**, criteriile utilizate de statele membre pentru repartizarea posibilităților de pescuit la nivel național;

- **va iniția, în 2023, discuții între statele membre și părțile interesate în vederea pregătirii unui vademecum privind repartizarea posibilităților de pescuit pentru a îmbunătăți transparența, a promova practicile sustenabile de pescuit la nivelul UE și a sprijini pescarii care practică pescuitul la scară mică și pescuitul costier.**

5. ADAPTAREA LA EVOLUȚIA INTERESELOR ÎN DOMENIUL PESCUITULUI DINCOLO DE APELE UE

Evoluțiile politice și geopolitice recente, cum ar fi Brexitul și războiul brutal al Rusiei împotriva Ucrainei, au subliniat impactul contextului geopolitic în schimbare din Europa asupra politicii UE în domeniul pescuitului, precum și legătura strânsă a acesteia cu securitatea maritimă. Ambele evenimente au contribuit la o schimbare în ceea ce privește interesul flotelor de pescuit ale anumitor state membre, dar și interesul altor state costiere, afectând relațiile dintre statele costiere în domeniul pescuitului.

Dinamica relațiilor de pescuit cu și între statele costiere din Atlanticul de Nord-Est a fost remodelată în mod substanțial. Înainte de Brexit, UE gestiona 10 capturi totale admisibile (TAC) împreună cu Norvegia și trei stocuri împreună cu statele costiere. În prezent, alte 76 de TAC-uri sunt partajate cu țări din afara UE, șapte TAC-uri aflându-se în întregime în apele

[39] Directiva 2014/89/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 iulie 2014 de stabilire a unui cadru pentru amenajarea spațiului maritim.

Regatului Unit (în timp ce UE are drepturi de pescuit pentru acestea). Această nouă situație a creat provocări suplimentare în ceea ce privește îndeplinirea obiectivelor și principiilor fundamentale ale PCP. În urma Brexitului, Acordul comercial și de cooperare (ACC) prevede structura pentru relația bilaterală dintre UE și Regatul Unit. Acordul integrează aspecte legate de pescuit și comerț și instituie cadrul pentru consultările anuale cu Regatul Unit în vederea stabilirii posibilităților de pescuit pentru stocurile comune. De asemenea, UE finalizează un nou acord-cadru trilateral în domeniul pescuitului cu Norvegia și Regatul Unit. Acordul-cadru menționat va crea o nouă platformă pentru cooperarea trilaterală în Marea Nordului, cu spin-off-uri pentru cooperare, grupuri de lucru și consultări anuale cu privire la stocurile noastre de pește, partajate la nivel trilateral. Aceste structuri existente ar trebui să contribuie la elaborarea unor măsuri de gestionare pentru aspecte specifice, recunoscând totodată autonomia părților în materie de reglementare.

Agresiunea militară necruțătoare a Rusiei împotriva Ucrainei a readus războiul în Europa, cu noi pericole și efecte colaterale negative asupra securității maritime, care se confruntă cu provocări generate de disputele teritoriale, concurența pentru resursele naturale și amenințările la adresa libertății de navigație. Această situație creează noi tensiuni în bazinele maritime europene. Într-un astfel de context geopolitic în schimbare, UE va consolida cooperarea cu parteneri care împărtășesc aceeași viziune din propria sa vecinătate și din alte zone maritime de importanță strategică. UE a suspendat consultările bilaterale cu Rusia pentru Marea Baltică, precum și contactele în ceea ce privește ORGP și Agenda maritimă comună pentru Marea Neagră.

Evoluția situației securității maritime din Marea Neagră are implicații economice negative pentru pescarii și comunitățile costiere din statele membre ale UE în cauză. Din cauza amenințărilor la adresa securității, războiul din Ucraina a dus la o perturbare a activităților de pescuit, de exemplu din cauza minelor care plutesc în derivă. Războiul a condus, de asemenea, la un declin al biodiversității, reflectat în special într-o creștere alarmantă a mortalității cetaceelor din Marea Neagră.

Legătura cauzală dintre schimbările climatice, degradarea mediului în zonele costiere și maritime și securitatea maritimă va fi abordată în următoarea actualizare a Strategiei europene în materie de securitate maritimă și a planului său de acțiune, precum și în viitoarea comunicare comună privind schimbările climatice, degradarea mediului, securitatea și apărarea.

Comisia:

- va actualiza**, în 2023, Strategia UE în materie de securitate maritimă și planul său de acțiune;**

- va prezenta o **comunicare comună privind schimbările climatice, degradarea mediului, securitatea și apărarea.**

6. PCP VALORIFICĂ POTENȚIALUL INOVĂRII ȘI AL INVESTIȚIILOR SUSTENABILE

Profitabilitatea și atractivitatea sectorului pescuitului și al acvaculturii se bazează, de asemenea, pe capacitatea acestora de a inova și de a investi. În mod evident, este nevoie de inovare sustenabilă și de investiții structurale de-a lungul lanțului valoric, în special în ceea ce

privește îmbunătățirea eficienței energetice, trecerea la unelte de pescuit mai sustenabile, reducerea amprentei de mediu și climatice, creșterea nivelului de siguranță și promovarea bunăstării la locul de muncă. Următoarea generație de nave de pescuit și ferme de acvacultură va trebui să funcționeze cu un impact mai mic, utilizând mai puține resurse.

În plus, inovarea tehnologică este esențială pentru dezvoltarea unor noi oportunități de afaceri și pentru promovarea diversificării economice. Tehnologia digitală poate oferi un avantaj competitiv pescarilor și acvicultorilor, îmbunătățind totodată colectarea datelor, controlul și asigurarea respectării legii, trasabilitatea și informarea consumatorilor și creând o nouă generație de locuri de muncă. Tehnologia digitală crește eficiența pescuitului și a acvaculturii, facilitează vânzările directe și favorizează un control și o monitorizare a pescuitului transparentă, eficientă și ușor de utilizat. Câteva dintre exemple sunt sistemele de monitorizare electronică la distanță (REM), cum ar fi televiziunea și senzorii cu circuit închis, inteligența artificială, analiza automată a datelor, măsurarea și înregistrarea continuă a puterii motorului și dronele pentru a asigura supravegherea. Tehnologia digitală oferă, de asemenea, oportunități de colectare a unei game mai diverse de date pentru a contribui la procesele științifice și de luare a deciziilor, simplificând procesele și reducând sarcina administrativă a operatorilor în procesul de colectare a datelor. Acest lucru este esențial pentru promovarea unor condiții de concurență echitabile și pentru furnizarea unui flux constant de informații de calitate privind stocurile de pește, preferințele consumatorilor și condițiile de mediu.

Statele membre ar trebui să se asigure că programele lor din FEAMPA oferă contribuția preconizată la inovare, digitalizare și tranziție energetică în lanțurile valorice din domeniul pescuitului și acvaculturii, completând programul Orizont Europa și misiunea sa „Refacerea oceanelor și a apelor noastre până în 2030”. De exemplu, platforma europeană *Digital Twin Ocean* va combina date, modele și alte tehnologii digitale, furnizând informații bazate pe cunoaștere, relevante pentru gestionarea pescuitului. Comisia invită statele membre să contribuie la dezvoltarea acestui sistem digital de cunoștințe, în special prin punerea la dispoziție a datelor lor de monitorizare și a instrumentelor lor de evaluare prin intermediul platformei europene Digital Twin Ocean, și le încurajează să utilizeze proiectele misiunii și alte acțiuni pentru a-și îmbunătăți capacitatea de monitorizare a mediului marin.

Este necesar să se dezvolte și să se testeze în continuare noile tehnologii și tehnici, să se extindă, să se dezvolte o piață pentru acestea și să fie accesibile investitorilor. Părțile interesate ar trebui să își intensifice colaborarea cu privire la proiectele inovatoare prin schimbul de bune practici și dezvoltarea în comun a unor noi tehnologii. Părțile interesate ar trebui să utilizeze procesele și canalele de colaborare existente. De exemplu, „strategiile de specializare inteligentă” sunt un puternic factor de sprijin strategic al inovării la nivel regional, care poate promova competitivitatea lanțului valoric al pescuitului și acvaculturii și poate sprijini dezvoltarea tehnologică a acestora. Comisia va continua să sprijine acest proces prin intermediul platformei strategiilor de specializare inteligentă pentru economia albastră durabilă[40]. De asemenea, Comisia a lansat Observatorul UE al economiei albastre pentru a furniza informații aproape în timp real și indicatori-cheie socioeconomici cu privire la economia albastră a UE[41]. Este foarte important de remarcat faptul că statele membre și părțile interesate ar trebui să utilizeze sursele de finanțare disponibile pentru a descoperi oportunitățile nevalorificate de afaceri, investiții și know-how, precum și pentru a beneficia de facilitățile de cercetare ale UE.

[40] https://s3platform.jrc.ec.europa.eu/.

[41] https://blue-economy-observatory.ec.europa.eu/index_en.

Pentru a încuraja și a sprijini acest proces, Comisia va crea un premiu anual pentru inovarea sustenabilă în domeniul pescuitului. Astfel, se încurajează expunerea celor mai bune practici din sector și se facilitează diseminarea acestora. În acest scop, Comisia va invita consiliile consultative să propună criteriile de atribuire și criteriile de selecție a unui juriu independent.

Inovarea ar trebui să contribuie la atragerea de investiții și să genereze perspective de profitabilitate. După cum s-a subliniat în Comunicarea privind inițiativa pentru tranziția energetică, este necesar să se atenueze contribuția sectorului pescuitului și acvaculturii la schimbările climatice și să se reducă dependența sa costisitoare de combustibilii fosili. Având în vedere creșterea enormă a prețurilor la energie înregistrată în 2022, sectorul este încă expus, în cea mai mare parte, riscului de a deveni nesustenabil din punct de vedere economic. Prin urmare, accelerarea tranziției energetice a lanțului valoric ar trebui să se concentreze pe reducerea costurilor operaționale ale energiei, contribuind totodată în mod pozitiv la obiectivele Pactului verde european în materie de neutralitate climatică, reducere a poluării și biodiversitate. Adoptarea tehnologiei existente (de exemplu, electrică, hibridă, eoliană și solară) trebuie accelerată, iar cercetarea și testarea tehnologiilor emergente (de exemplu, hidrogenul) trebuie intensificate.

În general, sunt necesare investiții suplimentare în proiectare, tehnologii și soluții avansate pentru ca „navele viitorului” să devină mai eficiente din punct de vedere energetic, cu o mai mare selectivitate, optimizare și precizie a pescuitului. Același lucru este valabil și pentru „ferma de acvacultură adaptată exigențelor viitorului”, care ar crește producția de crustacee și alge, reducând astfel amprenta ecologică și climatică a acvaculturii. Finanțarea publică din partea UE poate facilita astfel de investiții. Pentru a aborda unele dintre aceste provocări, Inițiativa pentru tranziția energetică prezintă un cadru favorabil, care identifică și abordează barierele și creează structuri pentru cooperarea pe termen lung în acest domeniu.

Pe lângă inovarea tehnologică, ar trebui promovate bunele practici care conduc la reducerea amprentei climatice și de mediu a pescuitului și acvaculturii. În cadrul punerii în aplicare a Orientărilor strategice pentru acvacultură în UE[42], Comisia va pregăti un document de orientare privind performanța de mediu. Documentul va include, de exemplu, utilizarea unor surse sustenabile de proteine pentru furaje, eficiența hranei pentru animale, eficiența energetică și utilizarea resurselor regenerabile, precum și promovarea producției de acvacultură cu un nivel trofic scăzut, cum ar fi creșterea moluștelor și a algelor și sistemele integrate de acvacultură multitrofică[43].

Pentru a îmbunătăți utilizarea de către flota de pescuit a noilor tehnologii și, având în vedere că unele dintre acestea sunt mai grele și necesită mai mult spațiu decât cele tradiționale, sunt necesare, de asemenea, reflecții cu privire la volumul de la bord[44], care este, de asemenea, un parametru important pentru îmbunătățirea siguranței și a condițiilor de muncă. PCP permite investiții private în nave noi, sustenabile și sigure, asigurându-se, în același timp, că nu există o creștere a capacității totale de pescuit a flotei. Statele membre își pot aloca capacitatea de pescuit într-un mod flexibil, în limitele unui plafon stabilit de PCP și sub rezerva programului de intrare/ieșire (cu alte cuvinte, orice capacitate introdusă în flotă trebuie compensată printr-o

42 A se vedea nota de subsol 30 de mai sus.

43 COM(2022) 592 final și COM(2021) 236 final.

44 Volumul (exprimat în „tonaj brut”) este unul dintre parametrii definiției capacității de pescuit, împreună cu puterea (exprimată în kW).

reducere echivalentă a capacității). Astfel cum s-a subliniat în evaluarea din 2019 a programului de intrare/ieșire[45], mai multe state membre au o marjă cuprinsă între capacitatea activă a flotelor lor și plafonul lor pentru capacitatea de pescuit. Acestea pot și ar trebui să aloce această marjă, acolo unde este necesar, pentru a facilita modernizarea flotei. În acest cadru, orice realocare a capacității ar trebui să necesite o monitorizare fiabilă a capacității, inclusiv a puterii motorului[46].

Comisia:

- invită **statele membre** ca, **începând din 2023**, să sporească transparența și flexibilitatea gestionării capacității lor de pescuit, în cooperare cu sectorul, și să faciliteze posibila realocare a acesteia acolo unde este necesar pentru investiții structurale la bord, inclusiv cu sprijin financiar național și din partea UE, în cazul în care este eligibil;

- încurajează **Parteneriatul pentru tranziția energetică** (instituit în cadrul inițiativei privind tranziția energetică), **consiliile consultative și partenerii sociali** ca, **până în 2024,** să prezinte propuneri concrete, practice și sustenabile de modernizare a navelor pentru a îmbunătăți siguranța, eficiența energetică și condițiile de muncă la bord;

- invită **consiliile consultative** să contribuie în 2023 la crearea unui premiu anual pentru inovare sustenabilă în domeniul pescuitului, în vederea acordării acestuia pentru prima dată în **2024**;

- invită statele membre să sprijine inovarea și să promoveze bunele practici în domeniul acvaculturii, precum și al producției de acvacultură cu un nivel trofic scăzut, cum ar fi creșterea moluștelor și a algelor și sistemele integrate de acvacultură multitrofică (IMTA).

7. PCP – UN DECENIU DE REZULTATE TANGIBILE

Reforma PCP din 2013 a reprezentat un progres. Odată cu extinderea procedurii legislative ordinare pentru a include pescuitul, colegiuitorii au convenit asupra unui nou cadru legislativ care, pentru prima dată, a reunit dimensiunile sociale, economice și de mediu ale politicii UE în domeniul pescuitului. Acest cadru a permis o asumare sporită a responsabilității, inclusiv la nivel regional, și o mai bună cooperare între sectorul pescuitului relevant și alte părți interesate.

Un deceniu mai târziu, se constată progrese concrete în direcția unui pescuit mai sustenabil pe teren. Pescarii, societatea civilă, statele membre și UE au contribuit la refacerea stocurilor critice de pește din UE și la creșterea nivelurilor de profitabilitate a flotelor. În 2009, doar cinci stocuri de pește din UE au fost exploatate sustenabil, iar în 2022 peste 60 și

[45] Documentul de lucru al serviciilor Comisiei SWD(2019) 312 final.

[46] Comisia Europeană, Direcția Generală Afaceri Maritime și Pescuit, Studiu privind verificarea puterii motorului de către statele membre: raport final, Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene, 2019, https://data.europa.eu/doi/10.2771/945320.

îmbunătățirile continuă. Planurile multianuale de gestionare, cu obiective ambițioase în materie de sustenabilitate, oferă în prezent baza pentru un proces de luare a deciziilor anual coerent cu privire la posibilitățile de pescuit. Pescarii își continuă eforturile de spori selectivitatea activităților lor pentru a reduce impactul acestora asupra mediului marin[47].

Aceste îmbunătățiri în ceea ce privește sustenabilitatea ecologică, împreună cu o mai mare previzibilitate datorită unui cadru legislativ stabil, au condus la îmbunătățirea performanței economice începând din 2013[48]. Există dovezi solide[49] că PCP a contribuit, de asemenea, la piețe eficiente și bine organizate ale peștelui și fructelor de mare, care contribuie la transparența și stabilitatea lanțului de aprovizionare și, prin urmare, la aprovizionarea cu alimente.

Datorită faptului că dispune de un cadru solid de gestionare a pescuitului, UE este, de asemenea, un exemplu în ceea ce privește promovarea pescuitului sustenabil la nivel mondial. De exemplu, eforturile UE au avut un rol esențial în stabilirea unui cadru de guvernanță nou și ambițios în Marea Mediterană și Marea Neagră.

De asemenea, UE a impulsionat agenda ORGP, care au îmbunătățit în mod semnificativ sustenabilitatea datorită sistemelor lor de gestionare și control în domeniul pescuitului. În 2021, 54 dintre cele 55 de măsuri de conservare adoptate de ORGP pentru gestionarea stocurilor care intră în domeniul lor de competență au fost conforme cu avizele științifice. De asemenea, UE a sprijinit continuarea activității OIM privind aspectele sociale în cadrul mai multor ORGP[50]. În Marea Mediterană și Marea Neagră, strategia CGPM pentru 2030 vizează promovarea principiului muncii decente, inclusiv prin asigurarea unor condiții de muncă echitabile și sigure și accesul la protecție socială.

În plus, implicarea UE a fost esențială pentru aducerea tonului roșu de la un nivel de declin la niveluri sustenabile. În prezent, 87 % din capturile comerciale de ton din întreaga lume provin din stocuri cu niveluri sănătoase de abundență. În ceea ce privește stocurile exploatate de flota UE, 17 din 20 de stocuri de ton și de specii înrudite care intră în sfera de competență a ORGP sunt gestionate sustenabil.

---

47 Printre exemple se numără noile unelte de pescuit pentru pești plați introduse în Marea Baltică, noile plase din Marea Neagră utilizate pentru pescuitul de calcan pentru a reduce capturile accidentale de specii sensibile, precum și noile unelte de fund în cadrul pescuitului de creveți de adâncime, care au redus impactul asupra fundului mării și consumul de combustibil în Marea Mediterană. În Marea Mediterană, experiența dobândită în cazul zonei marine protejate Columbretes din Spania și al zonei de pescuit cu acces restricționat Jabuka/Pomo din Marea Adriatică sunt, de asemenea, exemple de implicare a tuturor actorilor în elaborarea și punerea în aplicare a măsurilor de gestionare. Acest lucru a pregătit terenul pentru lucrări semnificative în cadrul CGPM în ceea ce privește crearea a 10 zone de pescuit cu acces restricționat în Marea Mediterană.

48 Comisia Europeană, Centrul Comun de Cercetare, Comitetul științific, tehnic și economic pentru pescuit, Raportul economic anual pe 2022 privind flota de pescuit a UE (CSTEP 22-06), Virtanen, J.(editor), Guillen, J.(editor), Prellezo, R.(editor), Sabatella, E.(editor), Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene, 2022.

49 Raport al Comisiei către Parlamentul European și Consiliu privind punerea în aplicare a Regulamentului privind OCP, COM(2023) 101.

50 Cum ar fi Comisia Internațională pentru Conservarea Tonului din Oceanul Atlantic (ICCAT), Comisia pentru pescuitul în Oceanul Pacific de Vest și Central (WCPFC) și Comisia Tonului din Oceanul Indian (IOTC).

UE a jucat, de asemenea, un rol esențial în progresul decisiv al Conferinței internaționale privind diversitatea biologică marină în zonele din afara jurisdicției naționale (BBNJ). UE coordonează Coaliția de înaltă ambiție formată din 50 de țări și va depune toate eforturile necesare pentru a asigura ajungerea la un acord rapid și ambițios în 2023. În mod similar, UE a avut un rol esențial în încheierea, în 2018, a Acordului de prevenire a pescuitului nereglementat în marea liberă din zona centrală a Oceanului Arctic și, în 2022, a Acordului OMC privind interzicerea anumitor subvenții pentru pescuit. De asemenea, UE conduce eforturile de desemnare a unor noi zone marine protejate de mari dimensiuni în Oceanul Antarctic. Poziția de lider internațional a UE a contribuit, de asemenea, la asigurarea unor progrese în ceea ce privește combaterea pescuitului INN, pentru care a înregistrat cele mai bune rezultate. În plus, acordurile de parteneriat în domeniul pescuitului sustenabil cu țări din afara UE oferă beneficii reciproce atât UE, cât și țărilor partenere și populațiilor acestora. Cele mai recente acorduri de parteneriat în domeniul pescuitului sustenabil includ clauze privind drepturile omului și integrează în continuare nevoile populațiilor locale.

În ceea ce privește acvacultura, reforma PCP din 2013 a introdus noi instrumente pentru promovarea acvaculturii sustenabile. În combinație cu finanțarea UE, acest lucru a permis realizarea de progrese în ceea ce privește sustenabilitatea și competitivitatea acestui sector important. În 2021, Comisia a adoptat noi orientări strategice[51], iar statele membre, după caz, și-au actualizat în consecință planurile strategice naționale în domeniul acvaculturii.

Regulamentul privind PCP din 2013 asigură stabilitatea necesară sectorului pescuitului. Pietrele sale de temelie rămân sustenabilitatea ecologică, socială și economică, cooperarea regională eficace și procesul de luare a deciziilor bazat pe date științifice. Acestea sunt mai relevante ca niciodată pentru asigurarea unei producții alimentare locale și pentru reducerea impactului asupra mediului și a emisiilor de gaze cu efect de seră. Refacerea stocurilor de pește peste nivelurile MSY rămâne o condiție de bază pentru atingerea acestor obiective-cheie.

Cu toate acestea, există în continuare mai multe provocări de soluționat pentru ca PCP să poată fi pusă pe deplin în aplicare. Este necesară o transformare mai rapidă și mai structurală pentru a reduce impactul pescuitului și acvaculturii asupra mediului și a climei. Acest lucru este necesar pentru a restabili un mediu marin sănătos și pentru a garanta securitatea alimentară, precum și pentru a ajuta sectorul să devină mai rezilient, pentru a spori eficiența energetică și pentru a contribui la atingerea rapidă a neutralității climatice. Se va sprijini astfel reducerea costurilor combustibililor și dezvoltarea energiei verzi.

Prezenta comunicare evidențiază o serie de elemente specifice ale PCP, în care punerea în aplicare trebuie consolidată și/sau sunt necesare evaluări și reflecții suplimentare pentru a se asigura că sectorul, societatea în general și natura pot beneficia pe deplin de potențialul enorm al acestei politici. Unele dintre aceste elemente sunt, de asemenea, abordate mai detaliat în planul de acțiune privind mediul marin și în inițiativa privind tranziția energetică.

Aceste elemente vizează în special:

- obligația de debarcare și costurile și beneficiile acesteia pentru societate și pentru pescari;

[51] A se vedea nota de subsol 30 de mai sus.

- contribuția la punerea în aplicare a legislației de mediu și a sistemului de guvernanță aferent;
- îmbunătățirea bazei de cunoștințe și consolidarea abordării ecosistemice, ținând seama atât de obiectivele socioeconomice, cât și de cele de mediu;
- viitorul profesiei și reînnoirea generațiilor;
- utilizarea oportunităților de cercetare și de finanțare ale UE;
- repartizarea cotelor la nivel național și transparența procesului;
- cadrul privind capacitatea flotei și relevanța acestuia pentru investițiile structurale la bord, inclusiv în sprijinul tranziției energetice a sectorului;
- îmbunătățirea dezvoltării indicatorilor sociali pentru a spori soliditatea rapoartelor socioeconomice care sunt utilizate în pregătirea măsurilor de gestionare și conservare a pescuitului.

8. UN „PACT PRIVIND PESCUITUL ȘI OCEANELE” CARE SĂ DESCHIDĂ CALEA PENTRU VIITOR

Pe baza progreselor înregistrate de la ultima sa reformă din 2013, PCP adaptată la exigențele viitorului este o politică care facilitează și sprijină: (i) pescuitul și acvacultura în sinergie cu natura; (ii) navele de pescuit și fermele de acvacultură a căror activitate are un impact mai redus și consumă mai puține resurse; (iii) contribuția peștelui și a fructelor de mare la garantarea securității alimentare și la consolidarea rezilienței și sustenabilității sistemelor alimentare din UE; precum și (iv) pescarii și acvicultorii care pot obține împlinirea, recunoașterea și prosperitatea economică în profesia lor.

O PCP adaptată exigențelor viitorului trebuie să se adreseze pescarilor și acvicultorilor care sunt stimulați și sprijiniți să inoveze și să utilizeze tehnologii de ultimă oră. Inovarea va spori eficacitatea și profitabilitatea activităților de pescuit și acvicole, asigurând o aprovizionare cu alimente cu emisii scăzute de dioxid de carbon și contribuind la sănătatea oceanelor și a apelor, precum și la sustenabilitatea sistemului alimentar. O mai bună protecție a ecosistemelor marine ne va ajuta, de asemenea, să facem față efectelor inevitabile ale schimbărilor climatice, cum ar fi valurile de căldură marină, schimbările condițiilor trofice și acidificarea.

Navele și fermele piscicole adaptate exigențelor viitorului vor elimina dependența sectoarelor pescuitului și acvaculturii de combustibilii fosili și vor deveni mult mai eficiente din punct de vedere energetic. Navele vor fi alimentate cu energie și combustibili din surse regenerabile, cu propulsie curată și neutră din punct de vedere energetic, combătând astfel schimbările climatice și poluarea pe mare. Acestea vor fi, de asemenea, mai selective și vor face pescuitul mai eficient datorită celor mai recente tehnologii pentru pescuitul de precizie. În cele din urmă, PCP va sprijini pescarii viitorului care vor utiliza unelte de pescuit mai sustenabile și vor fi mai flexibili în fața schimbărilor climatice, a declinului biodiversității și a schimbărilor pe mare, capabili să treacă temporar la alte activități ale economiei albastre și la servicii publice pentru a atenua presiunea asupra resurselor piscicole. Pescuitul va fi inovator și sigur, oferind serviciul prețios de gestionare a mării.

Punctul de plecare este acela de a asigura punerea în aplicare corespunzătoare a cerințelor legislative existente, astfel încât toate datele, cunoștințele și contribuțiile să fie disponibile

pentru a fi folosite în vederea reflecțiilor în colaborare cu toate părțile interesate relevante. Astfel cum se detaliază în documentul de lucru al serviciilor Comisiei care însoțește prezenta comunicare, părțile interesate își intensifică cooperarea în vederea atingerii obiectivelor PCP, deschizând calea pentru o cooperare valoroasă în următorii ani.

Consultarea extinsă a părților interesate desfășurată în vederea pregătirii prezentei comunicări a arătat foarte clar că numai pescuitul și acvacultura care sunt gestionate într-un spirit de cooperare și încredere între autoritățile publice de la toate nivelurile – comunitatea științifică, pescarii și acvicultorii și organizațiile acestora, precum și societatea civilă – pot produce rezultate ambițioase în ceea ce privește atât sustenabilitatea, cât și profitabilitatea.

Având în vedere cele menționate mai sus, Comisia invită statele membre, părțile interesate din domeniul pescuitului și comunitatea științifică să se alăture Comisiei în cadrul unui „pact privind pescuitul și oceanele", reconfirmând angajamentul comun de a pune în aplicare pe deplin politica actuală și contribuind la reflecțiile și evaluările necesare ale anumitor elemente ale PCP. Acest lucru va contribui apoi la o discuție între administratorii din domeniul pescuitului și părțile interesate cu privire la adaptarea politicii la exigențele viitorului, atât în ceea ce privește reziliența socială, cât și cea de mediu.

Pactul va fi structurat în jurul următoarelor principii-cheie:

- respectarea deplină **a normelor existente**, pentru a se asigura că activitățile de pescuit se desfășoară la niveluri sustenabile și pentru a reduce în mod semnificativ impactul negativ asupra ecosistemelor marine;
- o mai mare **transparență** în ceea ce privește guvernanța și procesul decizional, pentru a se asigura că toate părțile interesate relevante sunt implicate în proces și dispun de informații complete cu privire la norme;
- **îmbunătățirea guvernanței,** prin crearea unor legături mai strânse cu alte domenii de politică pentru dezvoltarea unei abordări mai cuprinzătoare, care să abordeze și alte presiuni asupra mediului marin, precum și prin progrese suplimentare în cooperarea UE cu țările terțe pentru a asigura condiții de concurență echitabile;
- **recunoașterea rolului pescarilor ca „administratori ai mării"** și furnizarea unui cadru de sprijinire a rezilienței socioeconomice a sectorului, a sustenabilității ecologice și a reînnoirii generațiilor;
- o **abordare orientată spre viitor, datorită intensificării cercetării și inovării**, care să permită sectorului să contribuie la neutralitatea climatică (inclusiv prin intermediul „navelor viitorului" și al unor unelte și tehnici de pescuit mai sustenabile); facilitarea dezvoltării pescuitului de precizie; conceperea profesiei de pescar al viitorului; și colectarea datelor necesare pentru evoluțiile viitoare ale politicilor.

Actuala politică comună în domeniul pescuitului, împreună cu acțiunile care decurg din prezenta comunicare, din planul de acțiune pentru mediul marin și din inițiativa privind tranziția energetică, permit o mai mare implicare și mai multe investiții în viitor. Pactul privind pescuitul și oceanele este un apel la o colaborare strânsă pentru a realiza îmbunătățirile necesare în ceea ce privește punerea în aplicare a PCP pe termen scurt și pentru a deschide o nouă etapă de discuții între toate părțile interesate din domeniul pescuitului. Este un apel la calibrarea politicii, acolo unde este necesar, pentru a ne ajuta să facem față noilor provocări și realități și să construim o înțelegere reciprocă a direcției în care dorim să ne îndreptăm. Dacă toate părțile interesate își unesc forțele și își îndeplinesc rolul, PCP va

contribui la optimizarea gestionării și la obținerea de câștiguri colective ca răspuns la provocările tot mai grave cu care se confruntă pescuitul și acvacultura, ecosistemele marine și comunitățile costiere.